

Arrest

nr. 98 693 van 12 maart 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 23 november 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 oktober 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 21 december 2012 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 januari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 maart 2013.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. NAAM loco advocaat Bruno SOENEN en van attaché, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Kameroens staatsburger te zijn van Nkwem origine. U werd geboren op X te Buea. Op 3 juni 2011 kwam uw vriend, die taxichauffeur is, 's avonds thuis met een tas die achtergelaten was door een klant in de taxi. De volgende dag vergat uw vriend deze tas thuis en hij belde u met de vraag om deze tas naar Mile 17 motorpark te brengen zodat hij deze terug kon geven aan de eigenares. Bij Mile 17 werd u aangesproken door twee agenten in burger die u vroegen om u te identificeren. Omdat u uw identiteitskaart niet bijhad werd u meegenomen naar het Moliko politiestation. De politie doorzocht de

tas en vond het hoofd van een klein meisje. U werd beschuldigd van orgaanhandel en werd in de cel gezet. Op zaterdag 4 juni 2011 werd u bij de politiecommissaris gebracht voor ondervraging en u probeerde de situatie uit te leggen. Diezelfde avond kwam uw vriend, die naar u op zoek was, naar het politiestation van Moliko. Hij ontkende iets met de tas te maken te hebben. Op maandag werd uw vriend ondervraagd door de politiecommissaris en bleef ontkennen iets met de zaak te maken te hebben. Op dinsdag kwam uw familie langs omdat uw vriend had laten weten dat u werd vastgehouden op het politiekantoor van Moliko. U legde alles aan hen uit en ze besloten een advocaat in te schakelen. Op 28 juni 2011 werd u overgeplaatst naar de gevangenis van Buea. Uw advocaat kwam eenmaal langs en liet u weten dat u een serieus probleem had omdat men u verdacht van orgaanhandel. Op zondag 3 juli 2011 werd u door de bewakers opgedragen om de pastoor te helpen. U droeg een aantal spullen mee naar de auto van de priester die buiten de gevangenis stond en u besloot het op een lopen te zetten. U contacteerde één van uw vrienden die u kwam oppikken in de buurt van de gevangenis. U bleef twee dagen bij haar en vertrok daarna naar Douala. Op 7 juli 2011 verliet u Kameroen. Op 8 juli 2011 kwam u in België aan alwaar u op dezelfde dag asiel aanvraagde. Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende stukken voor: een politieverslag d.d. 26 juni 2011; een vasthoudingsbevel d.d. 28 juni 2011; een 'escape report' over uw ontsnapping uit de gevangenis van Buea d.d. 22 juli 2011; een brief van advocaat Shribe Wilfred Nyi inzake uw problemen in Kameroen; 2 foto's van de begrafenis van uw vader en een foto van uw zontje.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u weinig plausibele verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot uw problemen.

U verklaarde dat uw vriendje een taxichauffeur is en op 3 juni 2011 naar huis kwam met een tas die zou zijn achtergelaten in zijn taxi door een vaste klant van hem (CGVS gehoorverslag p. 5). Uw vriend was van plan om de tas de volgende dag mee te nemen en aan de vrouw te geven maar hij vergat die thuis. Hij vroeg u om de tas mee te brengen naar Mile 17 motorpark zodat hij die daarna aan de vrouw zou kunnen overhandigen (CGVS gehoorverslag p. 5). Gevraagd naar de vrouw, die een vaste klant is van uw vriend, kon u geen enkele informatie over haar verschaffen (CGVS gehoorverslag p. 9). Op de vraag de tas te beschrijven stelt u dat deze ongeveer één meter breed en veertig centimeter hoog was. Het is weinig waarschijnlijk dat de vrouw in kwestie een tas van die omvang zomaar zou vergeten in de taxi, temeer gezien het feit dat er een mensenhoofd in zou zitten. Verder verklaarde u dat uw vriend u kwam zoeken en vond in het politiekantoor van Moliko. Hij zou ontkend hebben iets van de tas af te weten en u achtergelaten hebben in de gevangenis (CGVS gehoorverslag p. 6). Het is volstrekt ongeloofwaardig dat uw vriend met wie u samenwoonde en met wie u een 5-jarige zoon had u zomaar zou achterlaten in de gevangenis hoewel hij, zeggens uw eigen verklaringen, de eigenares van de tas kende en haar telefoonnummer had (CGVS gehoorverslag p. 7). Verder verklaarde u uit de gevangenis van Buea ontsnapt te zijn doordat u voor een priester spullen droeg naar zijn auto die buiten de gevangenis stond. Eens buiten zou u het op een lopen gezet hebben. Gevraagd of er geen bewaking was bij u of dat er geen hekken stonden antwoordt u dat u echt buiten de gevangenis was (CGVS gehoorverslag p. 9). Er dient opgemerkt te worden dat het volstrekt ongeloofwaardig is dat men u zonder enige bewaking zomaar uit de gevangenis zou laten wandelen met de verwachting dat u wel terug naar binnen zou komen.

Ook verklaarde u dat niemand nog contact heeft gehad met uw vriend nadat hij uw familie op de hoogte had gesteld van uw arrestatie (CGVS gehoorverslag p. 6). U vervolgde door te stellen dat hij niet meer in het huis verbleef en dat zijn telefoonnummer niet meer werkte (CGVS gehoorverslag p. 9). Nochtans legde u bij het interview voor het CGVS een schrijven van uw raadsman in Kameroen neer waarin staat dat uw vriend, ergens in juli 2011, verklaringen heeft afgelegd in uw voordeel en de eigenares van de tas formeel heeft herkend in het politiekantoor van Tiko (stuk 2 groene map met documenten). Gevraagd naar contacten in Kameroen stelt u dat u de dag voor het interview op het CGVS nog contact heeft gehad met uw advocaat (CGVS gehoorverslag p. 10). Het feit dat u niet op de hoogte zou zijn van deze belangrijke informatie ondergraaft de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Verder dient opgemerkt te worden dat u verklaarde voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat de politie de tas doorzocht bij de controle in het motorpark en dat u werd meegenomen naar het politiekantoor nadat ze het hoofd van een meisje in de tas vonden (verslag vragenlijst CGVS ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken dd.11.7.2011, punt 5, p.3). Voor het CGVS verklaarde u echter dat u werd meegenomen naar het politiekantoor omdat u uw identiteitskaart niet kon voorleggen. Pas bij controle van de tas in het politiekantoor zou het hoofd gevonden zijn (CGVS gehoorverslag p. 5). Dat u

geen consistente verklaringen kan afleggen over dergelijke essentieel aspect van uw asielrelaas doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Op basis van voorgaande vaststellingen kan niet gesteld worden dat u, bij gebrek aan geloofwaardigheid, aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

Ter staving van uw asielrelaas legde u een aantal documenten neer. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en die toegevoegd werd aan het administratief dossier blijkt dat het zo goed als onmogelijk is om de authenticiteit van Kameroense documenten na te gaan (zie stuk 1. 'SRB: Kameroen. De authenticiteitswaarde van Kameroense documenten', in de blauwe map landeninformatie). Bovendien kan aan deze stukken slechts enige bewijskracht ontleend worden indien ze worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen, zoals hierboven uiteengezet, niet het geval is.

Daarnaast dienen bij elk van de neergelegde documenten een aantal bedenkingen gemaakt te worden. Vooreerst legde u een politieverlag d.d. 26 juni 2011 voor. Bij dit document dient opgemerkt te worden dat er wordt verwezen naar 'a small leader (sic) bag containing the head of a small girl at the stage of decomposition' (vrij vertaald: een kleine leder tas waarin zich het hoofd van een klein meisje bevond in het stadium van ontbinding). Voor het CGVS sprak u echter van een 'medium size' tas die u beschreef als ongeveer één meter breed en veertig centimeter hoog wat bezwaarlijk kan doorgaan voor een kleine tas (CGVS gehoorverslag p. 10). Bovendien sprak u van een halfdroog, halfvers hoofd dat pas recentelijk was verwijderd en dat nog niet in staat van ontbinding was (CGVS gehoorverslag p. 10). Uw afgelegde verklaringen komen aldus niet overeen met het verslag in het door u neergelegde document wat vragen doet rijzen over de authenticiteit van dit stuk. Wat betreft de twee ontsnappingsrapporten d.d. 22 juli 2011 blijkt duidelijk dat de stempels voorgedrukt zijn waarna er tekst overgetypt is. Ook dient vastgesteld te worden dat u tweemaal hetzelfde 'origineel' ontsnappingsrapport neerlegt wat de bewijswaarde van de stukken niet ten goede komt. Met betrekking tot het vasthoudingsbevel d.d. 28 juni 2011 dient ook opgemerkt te worden dat het een veelheid aan stempels bevat waar naderhand tekst op werd gezet waardoor getwijfeld dient te worden aan de authenticiteit. De brief van advocaat Shrike Wilfred Nyi inzake uw problemen in Kameroen vermeldt bovenaan de eerste pagina 'in the matter of an application for asylum' waardoor er weinig objectieve bewijswaarde aan dit stuk toegekend kan worden. Daarnaast stelt uw advocaat dat uw tas werd doorzocht bij de controle in Mile 17 motorpark en dat u werd meegenomen naar het politiestation nadat het hoofd werd gevonden (punt 8 tot 12). U verklaarde daarentegen voor het CGVS dat u werd meegenomen naar het politiekantoor omdat u uw identiteitskaart niet kon voorleggen en dat men in het politiekantoor de tas doorzocht en het hoofd vond (CGVS gehoorverslag p. 7). Ook verklaarde u dat na uw arrestatie u noch iemand anders nog contact had met uw vriendje en dat hij niet meer gecontacteerd kan worden (CGVS gehoorverslag p. 9). Uw raadsman in Kameroen schrijft echter dat uw vriend, ergens in juli 2011, verklaringen heeft afgelegd in uw voordeel en de eigenares van de tas formeel heeft herkend in het politiekantoor van Tiko (punt 18 tot 21). Ook dit wijkt af van uw eigen verklaringen en doet vragen rijzen bij de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Tenslotte dient ook bij dit document vastgesteld te worden dat de stempels vooraf aangebracht werden waardoor de authenticiteit van dit stuk verder wordt aangetast. De twee foto's van de begrafenis van uw vader en een foto van uw zoontje betreffen privé-foto's die geen bewijs leveren van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

De Raad wijst erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr.

163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

2.1.1. Wat het gebrek aan informatie over de klant van haar man betreft, meent de Raad dat het mogelijk is dat de verzoekende partij hier geen informatie over zou hebben, buiten het feit dat het een vaste klant is uit Nigeria. Het is ook mogelijk dat een klant haar bagage vergeet in een taxi. De verklaringen van verzoekster overtuigen echter niet.

In het politieverlag is er sprake van een kleine lederen tas, bevattende het hoofd van een klein meisje, en ook in de Verklaring is er sprake van een 'valiesje' terwijl er tijdens het gehoor sprake is van een 'medium size' tas, een meter breed en veertig centimeter hoog. Dit kan bezwaarlijk beschouwd worden als een kleine tas. De bestreden beslissing wijst er ook terecht op dat de verzoekende partij in haar Verklaring verklaart dat het hoofdje in de tas ontdekt werd bij de controle in het motorpark terwijl verzoekster tijdens het gehoor stelt dat dit in het politiekantoor ontdekt werd. Ook de ontsnapping overtuigt niet zoals gesteld in de bestreden beslissing.

De bestreden beslissing stelt ook terecht: " Ook verklaarde u dat niemand nog contact heeft gehad met uw vriend nadat hij uw familie op de hoogte had gesteld van uw arrestatie (CGVS gehoorverslag p. 6). U vervolgde door te stellen dat hij niet meer in het huis verbleef en dat zijn telefoonnummer niet meer werkte (CGVS gehoorverslag p. 9). Nochtans legde u bij het interview voor het CGVS een schrijven van uw raadsman in Kameroen neer waarin staat dat uw vriend, ergens in juli 2011, verklaringen heeft afgelegd in uw voordeel en de eigenares van de tas formeel heeft herkend in het politiekantoor van Tiko (stuk 2 groene map met documenten). Gevraagd naar contacten in Kameroen stelt u dat u de dag voor het interview op het CGVS nog contact heeft gehad met uw advocaat (CGVS gehoorverslag p. 10). Het feit dat u niet op de hoogte zou zijn van deze belangrijke informatie ondergraaft de geloofwaardigheid van uw asielrelaas."

2.1.2. Wat de documenten betreft weerlegt de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing niet wat de vormelijke gebreken van deze documenten betreft. Het feit dat een document tweemaal voorgelegd werd is een overtollig motief.

Wat het beoordelen van de authenticiteit en bewijskracht van neergelegde stukken betreft wijst de Raad erop dat dit behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad. Om bewijskracht aan een document te kunnen ontlenen dient dit ondersteund te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* niet het geval is (RvS, beschikking nr. 7257, 14 juli 2011).

De brief van de advocaat uit het land van herkomst kan een bijkomend bewijs zijn van de door de verzoekende partij aangehaalde feiten. Dergelijk document is echter op zich niet voldoende om het gebrek aan aannemelijkheid van het relaas van een asielzoeker te herstellen. Deze brief geschreven op vraag van de verzoekende partij heeft geen officieel karakter en geen bewijswaarde. De bestreden

beslissing wijst er ook terecht op dat bepaalde verklaringen in deze brief niet overeenstemmen met de verklaringen van verzoekster bij het CGVS.

Waar verzoeker stelt dat de commissaris-generaal tekortschoot in zijn onderzoeksplicht, merkt de Raad op dat er bij de commissaris-generaal slechts sprake is van een onderzoeksplicht wanneer de asielzoeker voldaan heeft aan de op hem rustende medewerkingsplicht en er op dat moment nog onvoldoende informatie beschikbaar is om te kunnen komen tot de beslissing die krachtens artikel 57/6 van de vreemdelingenwet tot zijn bevoegdheid behoort. Aangezien op grond van het geheel van de vaststellingen rechtsgeldig kon worden besloten dat het relaas van de verzoekende partij niet aannemelijk is, is dit *in casu* niet het geval.

2.1.3. De verzoekende partij heeft haar asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf maart tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS